

EL LLIBRE MÀGIC

Temps era temps... Un nen que es deia Joan, tot el dia llegia i llegia i no feia res més que llegir. La seva mare que no li agradava gens llegir sempre li deia : - **Que pesat que ets!!!** Deixa de llegir, són més importants la ciència les matemàtiques... Però el nen no volia parar. Va veure al calendari que era Sant Jordi !! Va començar a fer salts d'alegria i li va dir a la seva mare: -Mamà puc anar a comprar-me un llibre? La mare li va respondre: - No!! Es clar que no!!! Tens altres coses a fer!!.

Llavors va pensar : - M'escaparé. Va anar a buscar la seva guardiola, la va agafar i va treure els diners que va poder. De camí a les parades va pensar : -Quin conte em puc comprar? Ja ho sé! Em compraré un conte de fantasia!!! quan va arribar a les parades va veure un conte es deia "EL LLIBRE DELS TEUS SOMNIS" Se'l va comprar, i quan va arribar a casa el va obrir i anava sobre fades i follets. Però en una pàgina al final del conte hi havia un test per fer que deia: Que t'agradaria ser si fossis un ésser fantàstic?? I ell va escriure: M'agradaria ser un follet. De sobte el llibre va a començar a tremolar i es va obrir un portal . Aleshores va decidir entrar-hi. quan hi va entrar. Quan va entrar va observar que s'havia convertit en follet com havia demanat!!! De sobte va veure un munt de fades i follets que s'apropaven cap a ell i una fada va dir. -Per fi has arribat t'estàvem esperant!!!

Ell no entenia res de res per això va cridar: - **PROU!!!** DE que va tot això??? i un dels follets va dir: - Es la fada Flora, la reina que està malalta i ningú gosa molestar-la. En Joan llavors els va demanar l'adreça del palau per anar-hi, quan hi va arribar i va entrar al palau es va quedar de pedra al veure-la, era la fada més bonica del món i més dolça que la mel i se'n va enamorar -Com estàs?? li va preguntar. Ella li va respondre: - Estic molt malalta- En Joan aleshores va preguntar - Que hi puc fer res?- No- Va respondre ella, en Joan de seguida va córrer a buscar un got de llet amb mel però quan va arribar amb el got la fada estava tant greu, que estava a punt de morir i amb un fil de veu li va dir: -Joan, no em queda gaire temps de vida- En Joan va ploriquejar: - No, no siusplau no et moris ara!!- Però ella va morir i la seva última paraula va ser: - T'estimo Joan.

- En Joan es va posar a plorar, va plorar tant fort que tot el poble el va sentir i va anar a veure que passava , després en Joan molt trist, es va quedar a viure allà per sempre recordant la seva estimada Flora. Trist però feliç.

I...si t'ha posat trist aixeca el dit si t'ha agradat dóna't per ben escoltat.

"L'ERICÓ SOMIATRUITES"